

Héjhatámadás

A gyerekek alig bírták kivárni a másnap reggelt, hogy végre újból beleshessenek a kamrába. És mit láttak? A tyúkanyó békésen károgova kapirgált a kamra földjén, körülötte pedig, mint apró vattacsomók, nyüzsögtek a csirkék.

– Jaj, de aranyosak – furakodott előre Katika. – Hadd fogjam meg valamelyiket – kérte.

– Csak lassan, óvatosan – intette a nagyi, aki közben szám-bavette, hogy kikelt-e valamennyi tojás. – Úgy akarsz járni, mint az öcséd? – emlékeztette Katikát. Közben pedig a csirkéknek szórt egy kis darált kukoricát, mire azok csipegetni kezdtek.

– De amikor annyira szeretném megsimogatni őket – vette könyörgőre a dolgot Katika.

– Várj egy kicsit – intette türelemre Mariska néni, és megpróbálta elterelni a kotlós figyelmét.

A másik két tyúkanyó a fészkről irigykedve nézte szerencsésebb barátnőjét. Nekik még várniuk kell néhány napig, amire kikelnek a csemetéik.

Közben Mariska néninek sikerült észrevétlenül felkapnia három csibét, és egyet-egyét a gyerekek markába csempészett.

– Óvatosan fogjátok! Meg ne szorítsd! – figyelmeztette Bencét.

Katika megilletődötten tartotta markában a pihés gombócot, mely nézelődött körbe-körbe, majd csipegetni kezdte a tenyerét.

– Mit csinálsz, te kis buta! Nincs ott semmi – nevette Katika.
– Nézd, nagy, meg akarja enni a kezemet.

– Mert éhes, te kis hülye – oktatta ki Bandi.

– Ejnye, hogy beszélsz a nővéreddel? – szólt rá Bandira Mariska néni. – Tegyétek most már le őket – tette hozzá.

– Engedjük ki őket az udvarra – kérte Katika.

– Hogyne, amennyi eszed van – szólt bele megint Bandi, aki közben előbbre óvakodott. – Kicsik ezek még.

– A csirkék fészekhagyók – magyarázta a gyerekeknek Mariska néni. – A legtöbb madár fiókái a fészkekben várják meg, hogy kinőjön a tolluk, és repülni tudjanak, de a csirkék, amint kibújnak a tojásból, otthagyják a fészket, és kapingálni kezdenek. Ezért akár már most is ki lehet őket engedni az udvarra. Szép idő van, nem lesz semmi bajuk.

– Jaj, de jó! – tapsikolt Katika, amikor a nagymamája kitarta az ajtót, és a kotlós elindult kifelé, nyomában a csipogó sárga apróságokkal. Bandi tisztelettudóan félrehúzódott, úgy adott utat nekik.

A tyúkanyó büszkén körülnézett, amikor kiért az udvarra, látják-e, hogy micsoda nagyszerű gyereksereg csipog a nyomában. Apró, káráló hangokat hallatva hívta maga után az apróságokat, melyek engedelmesen siettek a hívó szóra.

